

การประเมินโครงการ: ประเภทของการประเมิน ความน่าเชื่อถือ

การเก็บรวบรวมข้อมูลการประเมินที่ดี

ครูทำการประเมินรายทางอย่างไม่เป็นทางการอยู่ตลอดเวลา เป็นธรรมชาติของมนุษย์ที่จะตัดสินคนและสถานการณ์
อย่างไรก็ตาม ส่วนใหญ่การตัดสินทำนองนี้เป็นไปแบบไร้สำนึก
และผลลัพธ์หลายอย่างเป็นความเชื่อและความเข้าใจที่ผิด สำหรับข้อมูลที่รวบรวมจากการประเมินรายทางจะน่าเชื่อถือ
จะต้องประเมินสิ่งที่ขอร้องให้ประเมินและเพื่อให้ น่าเชื่อถือ จะต้องจัดเตรียมข้อมูลที่สามารถทำซ้ำได้

การประเมินที่น่าเชื่อถือมองที่ทักษะที่เจาะจง กลวิธีและความรู้อย่างถูกต้อง
การตอบคำถามแบบปรนัยที่เกี่ยวกับการแก้ปัญหาทางคณิตศาสตร์ ยกตัวอย่างเช่น
ไม่ได้ให้ข้อมูลที่แท้จริงว่านักเรียนแก้ปัญหาได้ดีเพียงใด
การตอบคำถามเหล่านี้อย่างถูกต้องอาจแสดงให้เห็นว่านักเรียนจดจำวิธีใช้กลวิธีการแก้ปัญหา
หรือแสดงให้เห็นว่ามีทักษะการคาดเดาที่พัฒนาแล้วเป็นอย่างดี
แต่จะไม่แสดงว่านักเรียนปฏิบัติอย่างไรภายใต้สถานการณ์ที่มีการแก้ปัญหาตามสภาพจริง
แทบจะไม่มีกรประเมินที่ง่ายในการให้คะแนนสำหรับทักษะในศตวรรษที่ 21

สติกกินส์ (Stiggins,2004) เตือนว่า “เราไม่ได้ลงทุนเพื่อความแน่ใจในความถูกต้องของการประเมินในห้องเรียน
ดังนั้นโอกาสของการประเมินที่ไม่ถูกต้องและการตัดสินใจที่ไม่มีประสิทธิภาพในทุกระดับจึงเพิ่มขึ้นอย่างชัดเจน” (p.
25) เมื่อครูตัดสินใจเกี่ยวกับความรู้และความสามารถของนักเรียนเร็วเกินไปด้วยข้อมูลที่น้อยเกินไป
ข้อสรุปของครูสามารถชะลอความเจริญเติบโตมากกว่าจะกระตุ้นให้เกิดขึ้น

อารายสัน (Araisson, 2001) อธิบายการคุกคามบางอย่างต่อความถูกต้องไว้ว่า

1. แบบตายตัว การสรุปจากพื้นฐานความประทับใจส่วนตัวหรืออคติที่มีอยู่แล้ว
2. ข้อผิดพลาดที่เป็นตรรกะ การประเมินความสามารถของนักเรียนตามคุณลักษณะที่ไม่เกี่ยวข้อง เช่น
แต่งกายอย่างไร หรือความสำเร็จของวงศ์ตระกูล (การตัดสินเหล่านี้โดยปกติเป็นไปตามจิตไร้สำนึก
และครูไม่ได้ตระหนักว่าได้ทำลงไป)
3. ตัวอย่างไม่เพียงพอ การตัดสินใจตามพื้นฐานจากการสังเกตการณ์เพียงครั้งเดียวหรือข้อมูลเพียงอย่างเดียว
4. การทำเป็นข้อสรุปทั่ว ๆ ไป ทึกทักว่าเมื่อนักเรียนประพฤติตัวอย่างหนึ่งในสถานการณ์แบบหนึ่ง
ก็จะประพฤติอย่างเดียวกันในสถานการณ์อื่น

ข้อมูลที่รวบรวมเกี่ยวกับการปฏิบัติงานตามสภาพจริงจะต้องน่าเชื่อถือ

ข้อมูลที่น่าเชื่อถือคือสม่ำเสมอและเป็นแบบอย่าง การประเมินการคิดของนักเรียนที่รวบรวมไว้ใด ๆ ก็ตาม

ยกตัวอย่างเช่น วันก่อนวันหยุดยาว

มีแนวโน้มที่จะไม่น่าเชื่อถือเพราะพฤติกรรมของนักเรียนถูกผูกมัดไว้กับแบบอย่างที่เป็นแบบแผน

สำหรับข้อมูลการประเมินเพื่อช่วยครูทำการสรุปที่เป็นประโยชน์นั้นจะต้องทั้งถูกต้อง

คือแสดงบางสิ่งบางอย่างที่สำคัญ และน่าเชื่อถือ คือบางสิ่งบางอย่างที่เป็นปกติ นักวิจัยใช้คำว่า สามเส้า

(“triangulation”) เพื่ออธิบายกระบวนการที่ใช้เพื่อทำการสรุปจากข้อมูล

เช่นนักหนังสือพิมพ์แสวงหาหลักฐานมายืนยันก่อนที่จะพิมพ์หลักฐานทางอาชญากรรม

ครูต้องการข้อมูลมากกว่าหนึ่งชิ้นก่อนที่จะทำการสรุปเกี่ยวกับความสามารถของนักเรียน

แม้กระทั่งข้อสรุปจะต้องเป็นแนวโน้ม และเปิดรับข้อมูลที่ตรงกันข้าม ตัวอย่างเช่น

ครูคนหนึ่งอาจเห็นว่าเด็กมีความลำบากในการทำข้อสรุปทั่วไปในโครงการกลุ่มและในสมุดบันทึกการเรียนรู้

อย่างไรก็ตามหลังจากนั้นเด็กอาจแสดงให้เห็นว่าตัวเองสามารถทำข้อสรุปทั่วไปในสาระการเรียนรู้ที่แตกต่างกันได้

ครูสามารถทำข้อสรุปที่เป็นแนวโน้มถึงการวัดความสามารถของนักเรียนในการสรุปว่าเกี่ยวข้องกับความรู้ในสาระใด

สาระหนึ่งมีไม่เพียงพอ ซึ่งไม่เกี่ยวข้องกับความสำเร็จในการคิด

ครูส่วนใหญ่ตื่นตัวและคงความตระหนักในนักเรียนไว้อย่างต่อเนื่อง

ครูไม่สามารถช่วยแต่สังเกตว่านักเรียนประพฤติอย่างไรและพูดว่าอะไร

โชคไม่ดีที่พวกเขาแทบจะไม่พิจารณาการสังเกตแบบไม่เป็นทางการเหล่านี้ว่าเป็นการประเมินรายทางและไม่ได้บันทึก

สิ่งที่เห็นในลักษณะที่เป็นระบบ การสังเกตประเภทนี้เมื่อใช้โดยปราศจากการวิเคราะห์ที่รอบคอบ

สามารถส่งผลต่อแง่มุมที่เอนเอียงและการตัดสินใจที่ผิดพลาด เพราะไม่ได้พิจารณาข้อมูลที่เพียงพอ

การสอนที่อยู่บนพื้นฐานข้อมูลที่รวบรวมไว้ด้วยวิธีการที่ไม่เป็นระบบหรือที่เสี่ยงสามารถคิดวางความก้าวหน้าของนั

กเรียน

การเก็บสะสมที่รอบคอบและการพิจารณาข้อมูลเกี่ยวกับนักเรียนได้มาจากการประเมินรายทางต้องใช้เวลาและการวางแผน

แต่ผลของการประเมินลักษณะนี้ต่อการเรียนรู้และแรงจูงใจของนักเรียนนั้นคุ้มค่าต่อความพยายาม